

særlig finanskommission, der alene består af regeringsrepræsentanter, en fra hvert af de lande, som deltager i konferencen. Danmarks repræsentant var som i de foregående år delegationens formand, fhv. nationalbankdirektør *Bramsnoes*.

I det oprindelige forslag til budget for året 1953, som af Arbejdsbureauets generaldirektør, *David A. Morse*, var forelagt styrelsesrådet, var de samlede udgifter anslået til ca. en halv million dollars mere end i det vedtagne budget for 1952, men i styrelsesrådet var der, navnlig fra regeringsrepræsentanternes side, fremsat finansielle betænkeligheder ved den foreslåede forhøjelse, og ved en af generaldirektøren foretaget omarbejdelse af budgettet blev dette nedbragt til 6.469 000 dollars, ca. 1500 \$ lavere end budgettet for 1952.

Det således reducerede budget var i styrelsesrådet tiltrådt enstemmigt af regeringsrepræsentanterne og repræsentanterne for arbejdsgiverne og arbejderne. I finanskommissionen blev budgetforslaget efter en gennemgang af de enkelte poster ligeledes tiltrådt enstemmigt, og budgettet for 1953 vedtoges derefter af konferencens plenarforsamling i den foreslåede form.

Fordelingen af Arbejdsorganisationens udgifter foregår efter en procentskala for de enkelte lande, som vedtages af hvert års konference. I fordelingskalaen for 1953 var tilkommet to nye stater: *Japan*, som blev optaget i organisationen i fjor, men ikke kunne tages i betragtning ved udarbejdelsen af skalaen for 1952, og *Libyen*, som blev optaget i Arbejdsorganisationen i år. Libyen blev ansat til den laveste procent, som anvendes i skalaen, 0,12 pct., og Japan blev ansat til 2,19 pct. De to nye staters indtræden muliggjorde en nedsættelse i procentskalaen for nogle lande, og Danmarks procentsats blev nedsat fra 0,99 til 0,97. Efter den sidste procentsats udgør Danmarks betaling til Arbejdsorganisationen 62,750 dollars, men på grund af overskud på regnskabet for 1951 og andre særlige afdrag bliver den faktiske betaling for Danmark i 1953 49,908 dollars.

Den kinesiske Formosa-regering står tilsluttet Arbejdsorganisationen, men restancerne til organisationen var ved konferencens åbning så store, at regeringen efter Arbejdsorganisationens statutter ikke havde ret til at stemme på konferencen. I sådanne tilfælde kan konferencen dog med $\frac{2}{3}$ majoritet beslutte, at vedkommende regering alligevel har ret til at stemme. Spørgsmålet blev sendt til behandling i finanskommissionen, som i en række bevægede møder behandlede sagen. Resultatet blev, at kommissionen med et flertal indstillede, at Formosa-regeringen skulle have ret til at stemme, og dette vedtoges af konferencen med $\frac{2}{3}$ majoritet. Ved de endelige afstemninger afholdt Danmark sammen med Sverige, England og en del andre lande sig fra at stemme.

3. Rapporter om gennemførelse af konventioner og henstillinger.

Den nedsatte kommission havde til opgave at gennemgå de rapporter, som i henhold til Arbejdsorganisationens statut skal indsendes fra regeringerne angående skridt, der er foretaget for at gennemføre konventioner.

Der var indenfor den danske delegation enighed om betimeligheden af, at et medlem af delegationen indtrådte som medlem af den kommission, der skulle behandle spørgsmålene vedrørende gennemførelsen af konventioner og henstillinger. Danmark havde i en årække ikke haft sæde i denne kommission, men netop for tiden var der særlig grund til at være repræsenteret, fordi der i et snævert udvalg, nedsat af arbejds- og socialministeriet, foregår undersøgelse af mulighederne for, at Danmark kan ratificere et større antal konventioner, end vi hidtil har ment os i stand til. Da der i dette spørgsmål ikke er tale om divergerende interesser hos regeringen, arbejdsgivere og arbejdere, enedes man om at anmode direktør